

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Mas es posa al capd

RESPOSTA El president proclama que “res serà fàcil però tot és possible”
GOVERN Es compromet a construir “estructures d'estat” per avançar cap a la “plena sobirania”

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

Artur Mas va assumir ahir la independència com a objectiu del govern. Ho feia per primer cop de manera declarada, amb tota la solemnitat de les grans ocasions: des de la galeria gòtica del Palau de la Generalitat i amb les banderes europea i catalana a tir de càmera. L'endemà de la històrica manifestació independentista, Mas va respondre a la interpel·lació dels catalans situant-s'hi al capdavant i prometent que treballarà perquè Catalunya tingui “estructures d'estat”. “Res no serà fàcil però tot és possible”, va proclamar. Qui hi trobi la musicalitat del vers més esperançador i popular de Miquel Martí i Pol, hi divisarà igualment un avís. La frase era també una advertència que el procés que està disposat a encapçalat serà complicat i exigirà “capacitat de resistència” ciutadana.

No es va comprometre amb cap calendari, ni va concretar si en l'agenda hi fixarà un referèndum com reclama ERC. Si una cosa tenen clara al gabinet del president és que l'executiu ha d'avançar amb el pas segur, minimitzant els riscos. “Això requereix el seu ritme i la seva cadència, l'Estat espanyol no ens ho posarà fàcil”, hi va afegir, tot remarcant que cap altra nació ha nascut

com a estat en el marc de la Unió Europea. En aquest trajecte cap al desconegut, Mas tampoc no va descartar la convocatòria d'eleccions anticipades a mitjà termini si Mariano Rajoy rebutja el pacte fiscal. Uns comicis que podrien convertir-se en un plebiscit per ratificar el procés de secessió de l'Estat espanyol que exigeix l'Assemblea Nacional Catalana, organitzadora de la manifestació.

Mas es juga el seu futur com a president i també el de Convergència com a primer partit del país. Davant de totes les incògnites que ha obert la marxa revolucionària de la Diada, es va limitar a aclarir que està disposat a aclarir que està disposat a liderar el “camí” que s'hi reclamava. Aquest és el punt d'arribada, va assegurar, de la seva “transició nacional”. I per avançar-hi es va comprometre a començar a construir “estructures d'estat”. La hisenda pròpia és la prioritària, va dir, aconsegueixi o no un pacte amistós amb Madrid.

Perquè encara que la prova de força al carrer hagi desbordat l'estratègia del govern i dels partits majoritaris, Mas va assegurar que l'assumpció de la independència no comporta cap viratge en el seu projecte. Tot el contrari: el “reforça”. El “camí nou” que els catalans volen emprendre, segons el president, “no comença” amb

El president de la Generalitat, Artur Mas, a la galeria gòtica del Palau ■ EFE

L'Agència Tributària, el primer instrument d'estat

Artur Mas tan sols va parlar del pacte fiscal en el torn de preguntes. No s'hi va referir en el discurs inicial a consciència. El president de la Generalitat va assegurar que la hisenda pròpia no és un projecte d'arribada sinó que encaixa en el “procés” cap a la “plena sobirania”. La constitució d'una Agència Tributària Catalana amb capacitat per gestionar i recaptar tots els impostos, amb el beneplàcit de Madrid o sense, s'ha convertit ja en el primer ins-

trument d'estat que, segons el govern, necessita Catalunya. Amb vista a la reunió que tindrà la setmana vinent amb Mariano Rajoy, Mas va demanar a l'Estat que “escolti” el batec de la manifestació amb veritables “ganes d'entendre alguna cosa”.

La resposta de La Moncloa al pacte fiscal serà clau per determinar la velocitat del procés, segons Mas. El president de la Generalitat va admetre que si el govern espanyol atén les demandes

catalanes no s'aturarà l'objectiu final, si bé es pot “amortir” perquè la “injustícia” i la “urgència més gran està en la sobirania fiscal”. En canvi, va dir que si Rajoy rebutja o menysté la reivindicació d'un nou finançament en la línia del concert econòmic podria “accelerar encara més el projecte que ja està en marxa”. El govern assegura que no allargarà l'intent de pacte amb Madrid i limitarà el període de negociació als pròxims mesos.

la Diada. No obstant això, va admetre que la manifestació fa que “encara” s'acosti més a l'objectiu de la “plenitud nacional”.

Mas no va citar la “independència” al llarg d'un discurs de lèxic calculat. Es va esforçar per descarregar de dramatisme un canvi de l'estatu quo que, d'una banda, intentaran desactivar els profetes d'apocalipsi i, de l'altra, voldran agitar els de les proclames “histèriques”. “S'ha de presentar com un procés normal”, va dir. Com el d'una nació que vol “ser” i “progressar”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Com valora la manifestació de dimarts i la reacció del president de la Generalitat

Emili Valdero

Doctor en economia i professor de la UB

La massiva manifestació de dimarts significa un punt d'inflexió en la política catalana. Hi ha un abans i un després de l'11 de setembre del 2012. Ara s'obre una nova situació en què el paper dels líders polítics és cabdal per aconseguir l'objectiu de l'estat propi. En un moment històric com el vivim, no hi ha lloc per al tacticisme i els interessos partidistes, cal que tots els sobiranistes vagin en la mateixa direcció i amb el ritme adequat per poder sumar el màxim d'adhesions.

Enric Vila

Periodista

Els catalans hem recuperat la voluntat que tantes humiliacions i racionalitzacions colonitzadores eren a punt de matar. Entre la mort o la vida hem triat la vida i, com que la tria és profunda, difícilment hi haurà marxa enrere sense un preu molt alt. El president fa bé de ser tebi i de mirar de fer mitjana entre el país i el pont aeri, mentre ens demana que continuem pressionant. Ara, els sacrificis no els haurà de fer només la gent, sinó també les elits que fins ara han manat.

Lluís Foix

Periodista

El president Mas ha llegit la manifestació independentista de l'Onze i treballarà amb la idea que res no serà fàcil però tot és possible. La concentració gegantina, impulsada en esperit pel mateix president i seguida darrere la pancarta per la majoria de consellers, obre un nou període a CDC i potser també a UDC. La manifestació ha cremat totes les etapes i ara no n'hi haurà prou a embolcallar-se amb la bandera. Caldrà passar pel notari i afegir la independència al programa electoral.

Joan Reig

Músic d'Els Pets i Mesclat

El més important que s'ha aconseguit amb la manifestació de la Diada és la internacionalització del conflicte, tot i que no m'agrada que molts mitjans expliquin l'auge de l'independentisme únicament pel dèficit fiscal que patim. Fa molt de temps que milito en l'independentisme i, tot i que el procés no serà fàcil, estem més a prop que mai d'aconseguir ser un país lliure. El president Mas no tindrà més remei que les eleccions, i el poble li exigirà que parli clar.

Carme Sansa

Actriu, premi nacional de teatre 2012

Estic emocionada i il·lusionada per la manifestació de la Diada. No havia pensat mai que s'arribés a organitzar. Podem celebrar també el civisme que hi va haver. És inequívoc que tothom, gent de totes les edats, demanava la independència. Ara veig que no hi ha marxa enrere. Vull creure que és veritat, tot i que no serà fàcil ni immediat. Ara els polítics han de canviar el xip i escoltar el carrer. Hi haurà dificultats però no ens podem desengançar.

José García Montalvo

Catedràtic d'economia de la UPF

S'entén que cada cop més catalans se sumin a l'independentisme, com mostren les enquestes i la massiva manifestació de dimarts. Per molts "nous independentistes" la independència no és un fi en ell mateix, sinó un mitjà per resoldre el que es percep com un tractament econòmic injust. El govern de l'Estat hauria de ser sensible i deixar de dir que ara no toca. Si els territoris que poden empènyer l'economia no ho fan per falta de finançament, es frena la sortida de la crisi.

Milers de ciutadans, diumenge passat manifestant-se a la confluència del passeig de Gràcia amb la Gran Via de Barcelona ■ ORIOL DURAN

Manuel Milián Mestre

Periodista i consultor d'empreses

El creixement independentista a Catalunya va tocar sostre ahir en la via pacífica cap al seu objectiu. Ara pertoca a Madrid moure fitxa intel·ligentment, no mirant a un altre costat. Si la qüestió ha arribat fins aquí és perquè no s'han analitzat correctament les coses des del govern d'Espanya. Les cartes són sobre la taula irremediablement, però el camí serà fàcil per a Catalunya: no es passa del diumenge de Rams a la resurrecció sense calvari i crucifixió. Per això s'haurà de veure la resistència d'Artur Mas, la consistència dels partits catalans i la capacitat de suportar les conseqüències econòmiques i socials del país i la seva gent. Veig massa eufòria.

Bernat Dedéu

Filòsof i músic

Quan morí en Prat de la Riba, Eugeni d'Ors va glossar l'ànima de la Mancomunitat com el que havia transformat el catalanisme "d'elegeria a tasca". Ahir, el president Mas va jubilar l'independentisme de poesia i boti-boti per entrar al discurs d'estat. La base d'aquest nou secessionisme és una formada de catalans educats en democràcia que volem deixar de perdre temps amb el Monago de torn o somniar l'enèsim millor finançament de la història. Però també som fills del benestar dels 80/90; i per això el presi fa bé de recordar que això no serà un procés ni curt ni confortable. Però preferim patir i guanyar que anar tirant i seguir fent l'imbècil.

at?

Jaume Clotet

Periodista

Per si algú encara no se n'havia adonat, Artur Mas va esvaïr tots els dubtes: vol un estat català, l'anhel que ocupa la centralitat política amb més força que mai. El president administrerà ara els temps polítics. D'una banda, vol esgotar el seu compromís electoral del pacte fiscal abans d'obrir la porta de la sobirania. De l'altra, sap que les presses només serviran per espantar els catalans que no volen la secessió d'Espanya, i és fonamental transitar el procés sense caure en la fractura social.

Perejaume

Artista

En aquesta diada ha fet eclòsió la llavor que fa temps, des de la Renaixença, que ha anat sembrant gent del món de la cultura. Penso en Brossa, Coromines, Foix, Palau i Fabre... les persones que he conegut que més m'han interessat i que combregaven amb aquesta idea. Els polítics que ens governen no només han d'escoltar el discurs de la manifestació: també han de nodrir-lo. És la seva feina. Que bonic que és que el poble vagi per davant seu.

Rafael de Ribot

Periodista

La manifestació de la Diada va tornar a demostrar que la societat acostuma a anar dues passes, com a mínim, més endavant que la política. El president Mas va evidenciar que vol aprofitar l'impuls de la mobilització i va expressar el convenciment que "tot és possible si hi ha voluntat, grans majories i capacitat de resistir". Tot i la importància de la declaració d'ahir, és evident que el president sap i entén que la gent està més pendent del que faci els pròxims dies que no pas del que digui.

Ramon Rovira

Periodista

Dimarts en Nil va sortir al carrer amb una estelada embocada al cap per manifestar-se a favor de la independència. Però ell això encara no ho sap, perquè només té cinc mesos. Tampoc sap que la manifestació més massiva de la història de Catalunya es va fer sobretot per ell. Per ell, pel seus joves pares i pertants que no van viure la Transició ni els pactes sota taula del post franquisme que durant dècades han encotillat la nació. Ells són els protagonistes d'un futur sense camí de tornada.

Guillem López-Casasnovas

Catedràtic de la UPF

La manifestació ha exhaurit les oportunitats dels pactistes de les dues bandes: els que pensen que un acord per a un encaix més còmode de Catalunya és possible i els que creuen que l'Estat pot mantenir-la encaixada a cop de martell. El territori de negociació s'ha reduït, i molt. El pacte fiscal és ara un pacte de mínims: no s'entendran baixes, eufemismes ni incompliments. Per l'Estat és l'última oportunitat de treure Catalunya del règim comú i establir un calendari de finançament.

Agustí Pons

Periodista i escriptor

El 1981, davant la flor i nata dels intel·lectuals castellans i catalans, reunits a Sitges, Salvador Espriu va dir: "Contra reals problemes no deben crearse con sa-gaz engaño pseudoproblemas, por no querer resolverlos. Sólo desde reales autonomías se evitarán cantonalismos. A los que tramen lo contrario, siempre se opondrán los cuerdos. Pero en verdad no imaginamos a nadie tan insensato ni tan torpe, que prepare un tal trampa para caer en ella como única pieza." Ara intentaran fer-nos por i dividir. Espanya també s'hi juga molt. És moment d'estar, per sobre de discrepàncies, darrere el president de Catalunya.

Una estelada gegant, al passeig de Gràcia durant la manifestació de dimarts ■ ORIOL DURAN

“Paraules d'agraïment per a tothom que era diumenge a la concentració. Ho tenim encarrilat, ara sí, seny, cohesió, esforç i perseverança!”

Miquel Calçada
PERIODISTA

“Tinc arguments per defensar una Espanya federal. Hi crec. Però trobo indefensable negar el dret dels catalans a decidir!”

Ignacio Escolar
PERIODISTA

“Potser Catalunya, com a estat, haurà de demanar l'entrada a la UE, si ens interessa. El que és segur que Espanya haurà d'implorar que no l'expulsin!”

Josep Huguet
DIPUTAT D'ERC

“La tensió territorial a Espanya també es responsabilitat del PSOE i el PP per la seva complicitat amb els separatistes per interessos electorals!”

Jordi Cañas
DIPUTAT DE CIUTADANS

“Avui els que van penjar l'estelada i els que pengen l'espanyola quan guanya la 'roja' porten junts els fills a col·legi sense cap mena de conflicte!”

Gerard Coca
EXPORTAVEU NACIONAL DE LES JERC

“Diumenge vam omplir l'equivalent a 20 camps del Barça. Senyors polítics: l'afició està entregada, però exigeix resultats!”

Quim Masferrer
ACTOR

“La de diumenge no va ser una Diada més. Ho vaig veure amb els meus ulls. El càntir ha anat massa a la font i ja ha començat a trencar-se!”

Júlia Otero
PERIODISTA

“Fot gràcia que el PP (que sovint ha apostat per un discurs xenòfob) ara digui que el que li fa por del procés català és la fractura social!”

Roc Casagran
ESCRITOR

